

ogfaa i Medkontrahentens anerkjendte Beberhæftighed, og i sidstnævnte Henseende være tilstrækkeligt at minde om, at Regjeringen maatte være berettiget til at bortse fra en Anvendelse af Pladsen, der forudsatte „Ruinens“ Nedbrydelse som Betingelse. Men jeg finder forøvrigt ikke at burde tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig lidet sandsynligt, at der i alt Fald i større Omfang vil blive Spørgsmaal om Salg af Byggegrundene, saa længe det ikke er sikkert, hvad det bliver til med Kirkebygningen; thi forinden vil det formentlig ikke være rimeligt, at der vil kunne findes Kjøbere til disse Grunde, i alt Fald med Undtagelse af nogle faa, som da netop ville være de, der ikke ville blive præjudicerede af, men omvendt heller ikke kunne præjudicere en hvilken som helst Anvendelse af „Ruinen“, der senere maatte blive besluttet.

Som Følge heraf finder jeg ikke, at der er Noget at misbillige i den fete Forhandling, og fraaader derfor Flertallets Indstilling.

§ 15. Statsraadet.

Minister Worsaaes Embedsbolig (S. 114). At den nævnte Minister formentlig vedblev at have fri Brug af den ham i anden Egenkab tillagte Embedsbolig, er en Fordel, som ingen tidligere Minister vides at have nydt af Staten. Nydelsen af en sliq Fordel maatte formentlig have medført et tilsvarende Uddrag i hans Lønning som Minister.

§ 19. Indenrigsministeriet.

II. C. 2. b. Frederikshavns Havn (S. 120—121). I Anledning af en Overskrivelse ved Opmuddringsarbeidet gjør Statsrevisionen opmærksom paa, at det stadig ved Frederikshavn Havn er Tilfelde, at Overslagene ikke slaa til (jvf. Statsr. Bet. f. 1873—74 S. 93).

III. A. 2. Til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslobber (S. 127). Ligesom i det foregaaende Aar (Statsrev. Bet. for 1873—74 S. 97) har Ministeriet brugt en Del af Bevillingen til at anstafte og blandt Husmandsbefolkningen uddele Afhandlinger af Stamhusbesidder Hofman (Bang) om „Arbejdernes Kaar paa Landet“. Udvalget er enigt med Statsrevisionen i, at denne Anvendelse neppe stemmer med Bevillingens Formaal.

V. Den grønlandske Handel (S. 131—140). Da Statsrevisionen havde gjentaget sine flere Gange tidligere fremsatte Bemærkninger om det Mangelfulde i Regnskabsaflæggelsen, fandt Udvalget Anledning til at udbede sig Indenrigsministerens Erklæring over flere hidhørende Forhold, saaledes som det nærmere vil fremgaa af dennes under 17de November 1876 meddelte udsørlige (ved Bilag nærmere oplyste) Svar saa lydende:

„I behagelig Skrivelse af 30. f. M. har det ærede Udvalg i Anledning af den af Statsrevisionen over Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75 afgivne Betænkning, forsaavidt samme angaar den grønlandske Handel, begjært Indenrigsministeriets Erklæring dels om Muligheden af, at Regnskaberne i Grønland føres et alene som Vares men ogsaa som Pengeregnskaber (jfr. Betænkningen Side 139 nederst), dels i Almindelighed om en fremtidig nærmere Overensstemmelse imellem Overslagene og Regnskaberne for Grønland, idet Udvalget særlig har henvist til det i Betænkningen S. 136 af Statsrevisionen fremdragne Punkt om Fødselshjælpen.

I denne Anledning skal man, hvad det førstnævnte Forhold angaar, tillade sig at bemærke Følgende. Det Regnskab, som aarlig aflægges af Kolonibestyrerne i Grønland, er et Vareregnskab, idet hver Vare, som er Gjenstand for Ind- eller Udhandling, i Regnskabet har sin Rubrik, hvori der under en Angivelse af den ved Regnskabsaarets Begyndelse tilstedeværende Beholdning anføres den Af- og Tilgang, som for den paagjældende Vares Bedkommende er